

планеты-ты и на нашиѣ-тѣ земѣ; то отъ само себе свѣти и прилича на едно запалено голѣмо клѣбо, кое-то непрѣстайно пламти. Кога-то е ясно врѣмя слънце-то грѣе съ всичкѣ-тѣ си свѣтлинѣ, и чловѣкъ не може да погледне въ него, защо-то му ся заслѣпяватъ очи-тѣ отъ силнѣ-тѣ свѣтлинѣ; и кога-то е заслонено отъ мъглѣ или облакъ, тогава лесно може да му ся види валчевина-та. Звѣздобройци-ти съ телескопы сѣглядали на него нѣкаквы-си малкы черны пѣпки, и по тѣхъ ся увѣрили, че и слънце-то ся врти около себе; защо-то тыя пѣпки едно по друго рядомъ ся видять и дѣватъ отъ око, а послѣ пакъ ся явяватъ. Звѣздобройци-ти забѣлѣжили и прѣсмѣтнали, че слънце-то ся заврѣтя около себе по веднажъ въ 25 дни.

Слънце-то е много, твърдѣ много ядро и голѣмо; то е единъ милліонъ и триста хыляды пѣти по-голѣмо отъ земѣ-тѣ ни, и нѣе сми на далечъ отъ него на шестдесять и девять милліона часове.

А какво нѣщо е слънце-то? що гори у него и какъ ся прѣскать отъ него свѣтлина и топлина? — Затова малко нѣщо ся знае наздраво; нѣ учени-ти все понабаткватъ по нѣщо.

Наздраво ся знае само, че свѣтлина-та достига до земѣ-тѣ ни много брѣзо; тя достига до насъ за осѣмъ и половинѣ минути, а то ще рѣче, че на минутѣ изминува по 8 милліона часове пѣтъ. А колко е и каква е тая брѣзота вые щете ѣ проумѣете, ако ѣ посрѣщнемъ съ другѣ нѣкоѣ познатѣ брѣзотѣ. Една топка, врѣлена изъ топъ, ако бы лѣтяла все съ онѣхъ скоростъ, коѣ-то има, кога излѣзе изъ топа, трѣбуваше да лѣти цѣлы 25 години за да стигне до